

ÎNCHEIERE

14 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul – Valeriu Doagă

Judecătorii - Iuliana Oprea, Sveatoslav Moldovan

examinând cererea de revizuire depusă de Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actelor administrative, împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 19 mai 2016

c o n s t a t ă

La data de 02 martie 2015, Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației (ANRCTI) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii a menționat că, în baza deciziei de control nr. 9607 din 24 octombrie 2014 și a delegației de control nr. 9848 din 31 octombrie 2014 ale Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Centru mun. Chișinău, a fost supusă controlului pentru perioada de activitate 01 ianuarie 2011-31 decembrie 2013 ce ține de corectitudinea stabilirii și achitării indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă.

Susține că, prin actul de control nr. 176 din 07 noiembrie 2014, întocmit de Casa Teritorială de Asigurări Sociale Centru mun. Chișinău s-a constatat legalitatea acțiunilor sale ce țin de calcularea indemnizațiilor de maternitate, iar în ceea ce privesc indemnizațiile pentru îngrijirea copilului bolnav, a fost dificilă luarea deciziei asupra corectitudinii aplicării legislației și în legătură cu acest fapt, a apărut necesitatea înaintării interpelării nr. 10017 din 06 noiembrie 2014 în vederea consultării Casei Naționale de Asigurări Sociale.

Afirmă că, imediat după obținerea informației suplimentare necesare, Casa Teritorială de Asigurări Sociale Centru mun. Chișinău urma să întocmească un act adițional.

Relevă că, prin scrisoarea nr. II-03/10-10389 din 05 decembrie 2014 Casa Națională de Asigurări Sociale, în mod abstract, fără a face o individualizare a cazului după cum s-a solicitat prin interpelarea enunțată, a făcut referință la

prevederile legislației în vigoare din domeniu.

Mai relevă că, prin actul adițional nr. 202 din 11 decembrie 2014, Casa Teritorială de Asigurări Sociale Centru mun. Chișinău, în baza scrisorii enunțate, a constatat că, Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației urmează să restituie în bugetul asigurărilor sociale de stat suma de 36352,25 de lei (pentru anul 2011 – 2335,96 de lei, pentru anul 2012 – 20001,65 de lei și pentru anul 2013 – 14014,64 de lei), emițând în acest sens prescripția nr. 12159 din 12 decembrie 2014 pentru înlăturarea încălcărilor enunțate.

Menționează că, prin cererea prealabilă nr. 01-SAJ DJ/1387 din 30 decembrie 2014 a solicitat Casei Naționale de Asigurări Sociale revocarea actului de control nr. 176 din 07 noiembrie 2014 și a actului adițional nr. 202 din 11 decembrie 2014, întocmite de Casa Teritorială de Asigurări Sociale Centru mun. Chișinău și a prescripției nr. 12159 din 12 decembrie 2014, emisă de Casa Națională de Asigurări Sociale, însă prin scrisoarea Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. II-03/04-25 din 13 februarie 2015 cererea prealabilă a fost respinsă.

Susține că, conform art. 2 din Legea nr. 131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, în baza căreia Casa Teritorială de Asigurări Sociale Centru mun. Chișinău a efectuat controlul planificat la Agenție, persoana supusă controlului este orice persoană fizică și/sau juridică care practică activitate de întreprinzător, însă conform art. 8 alin. (2) din Legea comunicațiilor electronice nr. 241-XVI din 15 noiembrie 2007, Agenția este autoritate publică centrală de reglementare, cu statut de autoritate administrativă autonomă față de Guvern, respectiv, nu are statut de întreprinzător.

Afirmă că, controlul planificat a cuprins perioada de activitate a Agenției 01 ianuarie 2011-31 decembrie 2013, însă Casa Națională de Asigurări Sociale, în susținerea poziției sale, a invocat prevederile legislației, care au intrat în vigoare la data de 01 aprilie 2014, prin art. I pct. 10 din Legea nr. 332 din 23 decembrie 2013 și Hoțârea Guvernului RM nr. 544 din 08 iulie 2014.

Relevă că, pct. 119 din Regulamentul cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 108 din 03 februarie 2005, în redacția Hotărârii Guvernului RM nr. 544 din 08 iulie 2014, prevede expres că, calcularea și plata indemnizațiilor de asigurări sociale pentru concediile medicale acordate pînă la 31 martie 2014, care continuă și după această dată se va efectua în conformitate cu reglementările în vigoare pînă la 31 martie 2014, astfel, pct. 31 din Regulamentul enunțat nu poate fi aplicat raporturilor juridice apărute în perioada anilor 2011-2013.

Solicită anularea actului adițional nr. 202 din 11 decembrie 2014, întocmit de Casa Teritorială de Asigurări Sociale Centru mun. Chișinău și a prescripției nr. 12159 din 12 decembrie 2014, emisă de Casa Națională de Asigurări Sociale și constatarea prescrierii dreptului de intentare a acțiunii pentru anul 2011 în sumă de 2335,96 de lei și pentru anul 2012 în sumă de 20001,65 de lei.

La data de 24 martie 2015, Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației a depus o cerere, prin care și-a concretizat pretențiile, solicitând anularea actului adițional nr. 202 din 11 decembrie 2014, întocmit de Casa Teritorială de Asigurări Sociale Centru mun. Chișinău și a

prescripției nr. 12159 din 12 decembrie 2014, emisă de Casa Națională de Asigurări Sociale.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 octombrie 2015 s-a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, în perioada anilor 2011-2013, reclamanta a achitat indemnizația pentru îngrijirea copilului bolnav la trei salariate, Natalia Zgărdan Bucătaru, Aliona Morari și Irina Ciocan, care și-au reluat activitatea în condițiile timpului de muncă parțial, însă continuau să beneficieze de indemnizația pentru creșterea copilului pînă la vârsta de 3 ani, fapt care contravine pct. 22 din Regulamentul cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 108 din 03 februarie 2015, care la momentul achitării indemnizației enunțate era în vigoare și nu a suferit careva modificări.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016 s-a respins apelul declarat de Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 19 mai 2016 recursul declarat de Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației s-a considerat inadmisibil.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 20 mai 2016 s-a respins demersul Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației cu privire la solicitarea unui aviz consultativ al Plenului Curții Supreme de Justiție pe marginea modului de aplicare a prevederilor art. 97 din Codul muncii în corelație cu art. 75 alin. (4), art. 78 alin. (1) lit. a), art. 124 alin. (3) din Codul muncii și a dispozițiilor pct.22, pct. 29 și pct. 31 din Hotărârea Guvernului nr. 108 din 03 februarie 2005 privind aprobarea Regulamentului cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă.

La data de 02 iunie 2016 Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației a depus cerere de revizuire împotriva încheierilor Curții Supreme de Justiție din 19 mai 2016 și 20 mai 2016, solicitând admiterea cererii de revizuire și casarea încheierilor instanței de recurs.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 29 iunie 2016 s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației.

La data de 18 iulie 2016 Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației a depus repetat cerere de revizuire împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 19 mai 2016, solicitând admiterea cererii de revizuire și casarea încheierii instanței de recurs.

În motivarea cererii de revizuire a invocat art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă și pretinde că în arhiva jurisprudenței Curții Supreme de Justiție a fost descoperită decizia din 28 ianuarie 2015 pronunțată în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva Alinei Ianucenco despre existența căreia revizuentul nu a avut cunoștință, care denotă o altă practică și abordare decît cea pronunțată în decizia care se atacă.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, cererea de revizuire este inadmisibilă din următoarele motive.

Colegiul menționează că, art. 449 din Codul de procedură civilă prevede expres și exhaustiv temeiurile pentru declararea cererii de revizuire.

În conformitate cu art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Colegiul relevă că, circumstanțele nou - descoperite, sunt totalitatea de fapte juridice (obiect al probației) care duc la apariția, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile, care au o importanță esențială pentru soluționarea justă a cauzei civile, totodată, avînd putere decisivă asupra concluziei instanței de judecată, care nu au fost și nici nu au putut fi cunoscute revizuentului anterior, dar existau pînă la momentul pronunțării hotărîrii și au fost descoperite după ce hotărîrea judecătorească a devenit irevocabilă.

Astfel, Colegiul conchide că pentru a invoca temeiul indicat de revizuent este necesar ca circumstanța nouă să îndeplinească o condiție esențială, să existe anterior pronunțării hotărîrii, dar revizuentului să-i devină cunoscută ulterior.

Colegiul menționează că, redeschiderea unui proces civil este condiționată de respectarea exigențelor de exercitare a căii extraordinare de atac prevăzute expres în Codul de procedură civilă, iar scopul urmărit de titular nu trebuie să rezide în reexaminarea cauzei în vederea pronunțării unei noi hotărîri favorabile sie, totodată făcînd abstracție la circumstanțele speței evidențiem faptul că, existența a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare a cauzei.

La caz, deși revizuentul nu a oferit argumente plauzibile în privința motivelor ce l-au împiedicat să i-a cunoștință de decizia menționată anterior soluționării definitive a prezentei pricini, Colegiul analizînd aserțiunile revizuentului constată că, aspectele abordate în decizia prezentată în suportul admiterii cererii de revizuire nu sunt similare celor din prezenta speță, respectiv devin inaplicabile raționamentele expuse în decizia Curții Supreme de Justiție din 28 ianuarie 2015.

Colegiul consideră relevantă jurisprudența CtEDO la examinarea cauzelor, în care Înalta Curte a reiterat că, dreptul la o instanță, garantat de art. 6 par. 1 din Convenție presupune respectarea principiului preeminenței dreptului. Unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție. Acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărîri irevocabile și obligatorii doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare a cauzei. O abatere de la acest principiu este justificată doar atunci

când este necesară prin circumstanțele unui caracter esențial și imperios (Josan v. Moldova, nr. 37431/02, § 25; Brumărescu v. România, nr.28342/95, §61; Ryabykh v. Rusia, nr.52854/99, §52,).

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire depusă de Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actelor administrative, împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 19 mai 2016.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan